

აპენანტ ნ. ს. ხრუშჩოვის სივყის გაბრძობა

(ახალი ფულით). ამან შესაძლებლობა მოგვცა შეიძლება დიდი დასახელო სივყისათვის გადამეცხვებოთ და-
მეტებრი ასევე მანამ ფართო მოხმარების საქონლის
წარმოების გასაღებდნად, ხალხის კეთილდღეობის გა-
უმჯობესებასთან დაკავშირებული დარგების განსაკუთ-
რებულად. საქონლის, მავალით, დავისაგან სავალი
ცდვები. შეიძლება პირველი ორ წელიწადში აშენდა
სახეობები სხვები ქალაქებსა და მუშათა დაბებში
165 მილიონ კვადრატულ მეტრზე მეტი ფართობით, ანუ
4 მილიონ 600 ათასი ბუნ. სოფლებში კომუნურებში
და სოფლის ინტელიგენციამ ამ წლებში აიშენეს 17 მი-
ლიონ 400 ათასზე მეტი სახლი. მოსახლეობისათვის სა-
ქონლის მიყიდვა 19,6 პროცენტით გაიზარდა გეგმით გა-
თვალისწინებული 15,4 პროცენტის ნაცვალად.

ახლა შესაძლებლობა გვაქვს სერიოზულად გავადი-
ლო შეიძლება გეგმით გათვალისწინებულ კაპიტა-
ლურ დაბანდებათა გადამეტებით დაბანდებაში სოფლის
მეურნეობის განვითარებისათვის, აგრეთვე სოფლის მე-
ურნეობის მომსახურე მრეწველობის განვითარებისათვის.
საბჭოთა კავშირი ისტორიული განვითარების ახალ
ეტაპზეა — კომუნისტური საზოგადოების გამოვლი მშე-
ნებლობის ეტაპზე. ახლა ჩვენს ქვეყანას ისეთი მძლავრი
ინფლაცია, ისეთი მძლავრი თავდაცვა აქვს, რომ მრეწ-
ველობის შემდგომი განვითარებისა და თავდაცვის გან-
მტკიცებისათვის ზარის მიუყენებლად შეუძლია დიდი
სახსრები გამოიყოს სოფლის მეურნეობის განვითარებ-
ლისათვის, სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოების გა-
დიდებასა და საბჭოთა ხალხის კეთილდღეობის შემდგომი
გაუმჯობესებისათვის.

ჩვენი ხალხი მოელის ამას, მას ყველა საფუძველი
აქვს იმდენი იქონიოს, რომ მისი განხილვა მატერიალ-
ური და სულიერი მოთხოვნებიდან დაკმაყოფილდ-
ება. თანამედროვე პირობებში ყოველი დონე უნდა ვიხა-
როთ, რომ დაკმაყოფილოდნა ხალხის განხილვი მოთ-
ხოვნილებანი. ამ საარსებოდ დღემდამდე სოფლის მეურ-
ნეობის გადამართვი დიდი როლი ეკუთვნის სოფლის მეურ-
ნეობას.

მინდა მოვავლით პარტიის XXI ყრილობის გადაწყ-
ვეტილება, და ამის მიზანსა მოცემული იყო ცენტრ-
ალური კომიტეტის მოხსენებაში, იმის შესახებ, რომ სახ-
რები, რომლებიც გეგმის გადაჭრებით შესრულების
შედეგად შეიქმნება, მოხმარება მრეწველობის განვითარ-
ებას, აგრეთვე ფართო მოხმარების საქონლის წარმო-
ების გადიდებას.

საჭიროა ყოველი ღონისძიებით განავითაროთ შავი
მეტალურგია, მანქანათმშენებლობა, მძიმე მრეწველობის
ყველა დარგი, რაგან უაღრესად აქ შეიძლება შეძლო-
ნი წრესაც. მაგრამ ჩვენ ვერ დავუშვებთ ჩამორჩენას
სოფლის მეურნეობის განვითარებაში და მრეწველობის
იმ დარგის განვითარებაში, რომელიც მოხმარების სა-
შუალენებს აწარმოებს. ამიტომ მძიმე მრეწველობის
განვითარების ჩვენ უნდა დავიცვათ გეგმები, რომლებიც
ეკუთვნის XXI ყრილობამ მიიღო. მის სახსრები კი,
რომლებიც გროვდება შეიძლება ვეგებინოთ გადაჭრ-
ებით შესრულების შედეგად, უნდა გამოვიყენოთ მოხ-
მარების საშუალებათა მრეწველობისა და სოფლის მე-
ურნეობის შემდგომი კიდევ მეტი განვითარებისათვის.
ამ მიზანთულებით უკვე მიღებულია კონკრეტული ღო-
ნისძიებანი.

თქვენ იცით, რომ გასულ წელს სსრ კავშირის უმაღ-
ლესი საბჭოს სესიამ მიიღო გადაწყვეტილება დაბატ-
ებით გამოიყოს 25-30 მილიონი მანეთი (ფარგის ძალაში
მასშტაბით) საფუძველზე მრეწველობისა და მოხმარების სა-
შუალენათა მწარმოებელი მრეწველობის სხვა დარგების
განვითარებისათვის.

ახლა, როგორც ჩანს, ეს საქმარისი არ არის. რომ გან-
ვითაროთ სოფლის მეურნეობა და შექმნათ პირობები,
როცა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმო-
ება გაუმჯობესდეს ხალხის მზარდ მოთხოვნილებებს, საჭირო
იქნება დამატებითი კაპიტალური დახმარებანი ქიმიური
საუქმების წარმოებისა და სასოფლო-სამეურნეო მან-
ქანათმშენებლობის ქარხნების მშენებლობისათვის, სოფ-
ლის მეურნეობის სხვა საჭიროებათა დაკმაყოფილებისათ-
ვის.

ამიტომ თუ ჩვენ შეიძლება დამოკიდებისათვის ვაწარ-
მოებთ, მავალით, 86-91 მილიონ ტონა ფორადს, ესე
იგი იმდენს, რამდენიც დავეგმილი იყო, ეს ძალიან კარ-
გი იქნება. ამ ციფრებმა ხომ თავანთი განხილვით
ბიზნესი განავითარეს კომუნისტების მიზანდასრულებანი, განაც-
ვიფრეს მთელი მოსოფლიო! (ტაში).

მე ვმსმის, რომ მადა, როგორც ცნობილია, უამაში მო-
დის, და ახლა ზოგიერთ ჩვენს ამხანაგს ვაქვიათა მადა,
რათა სამშობლოს მისცეს არა შეიძლება მეტი ლითონი.
ეს კარგი მისურაებაა, თუ ამასთან ზიანი არ მიიღება
სახალხო მეურნეობის სხვა დარგებს. მაგრამ ბევრი ლი-
თონი რომ ვაწარმოოთ, სხვა დარგები კი ჩამორჩეს, მათ
ზრდა შეეძლება, მავალით, ცოტა პური, ცხირო-
კაჩი და სხვა პროდუქტები ვაწარმოოთ, ეს ცალმხრი-
ვი განვითარება იქნება. მუდამ უნდა გვახსოვდეს, რომ
სახელმწიფოს კეთილდღეობას განსაზღვრავს ლითონის
ჩააღებობაც და სხვა მანქანების, მავალით, იმ
პროდუქტების ჩააღებობაც. რომლებსაც ადამიანი იღებს
და შავს, განსაზღვრავს ტანსაცმლის, ფეხსაცმლის, წარ-
მოება — საზოგადო ყველა იმ მოთხოვნილების დაკმა-
ყოფილების დონე, რაც შეადგენს ადამიანის ცხოვრებას.
ამიტომ არ უნდა დავმსვავდეთ ქაბალას, რომელსაც
უწაიო აქვს უფრობოდეს მხოლოდ ერთ მხარეს.

თუ ჩვენ, ხელმძღვანელებმა, დავუშვებთ მოხმარების
პრობორების დარღვევა ჩვენს ქვეყნის სახალხო მეურ-
ნეობის განვითარებაში, ვერ გავანაოლებთ ხალხს ნდო-
ბას. ხალხი ხომ ჩვენგან მოითხოვს იმას, რომ წიხი ვიყუ-
რებოდეთ, სწორად წარგმართავდეთ მთელი ჩვენი ეკო-
ნომიკის, ჩვენი კულტურის შემდგომი განვითარებ-
ბას. (ტაში).

საბჭოთა ადამიანები ამბობენ იმით, რომ ჩვენს ქვე-
ყანას პირველხარისხოვანი ინდუსტრია და მძლავრი თავ-
დაცვა აქვს. ახლა ჩვენ, მიუხედავად იმისა, რომ იმპე-
რიალისტები მოგატყუას ვეშვებებიან, შეგვიძლია
ჩვენი ეკონომიკა განვითაროთ ჩვენთვის საჭირო პი-
რობითულებით, ამასთან უფრო სრულად დავაკმაყოფი-
ლოთ ხალხის მზარდი მოთხოვნილებანი. იმპერიალის-
ტებმა არცაღი იცინა, თუ რა ძალა გვაქვს, იცინა, რომ
ჩვენ შეგვიძლია ისე შევიტრატოთ სამხრეთი ავანტიურ-
ების მიყვარებულნი, რომ წელიც ვეღარ ათიროს! (ტაში).

გამოყოფთ რა დამატებით სასარგებს სოფლის მეურ-
ნეობის განვითარებისათვის, მიხნად უნდა დავისახოთ
შეგქმნათ პირობები, რომლებიც საშუალებას მოგვცემს
ისე ვაუშვოთ სოფლის მეურნეობას, რომ იგი დამოკი-
დებული არ იყოს ბუნების კაპრიზებზე. სასოფლო-სამე-
ურნეო წარმოება ისე უნდა მოვაწყუთ, რომ მან მიუჭეს
წელიწადს, რა კლიმატური პირობებიც უნდა იყოს, უს-
რუნველყოფს ჩვენთვის საჭირო პროდუქტების მიღება
ხალხის მოთხოვნილებათა დასაკმაყოფილებლად.

როგორ მოვაწყუთ ეს პრაქტიკულად? ჩვენი შეხედუ-
ლებით, გარანტირებული მოსავლის მიღების საინფო-
რაციული საშუალება, სანამ ჯერ კიდევ არ გვისწავლია ამინდის
მართვა, არის ირიგაცია — მილიონობით ჰექტარი მიწის
მოწყვება და ვარსკვლავები.

შეიძლება დისკუსია კითხვა, რა უფრო მნიშვნელო-
ვანია — ირიგაცია თუ მელორია? ვფიქრობ, უწინარეს
ყოვლისა ირიგაცია. იგი საშუალებას მოგვცემს უზრუნვე-
ლად მოვაწყუთ საშხრეთის მიდარე მიწებს, სადაც ბევ-
რია მზე, მაგრამ საქმარისი არ არის ტენი. ყმარისი ათე-
სების მეოხებით ჩვენ გამოვიყენებთ ათეულ მილიონ-
ობით ჰექტარი მიწა აღმოსავლეთ რაიონებში. ირიგაციის
მეოხებით გამოვიყენებთ მილიონობით ჰექტარ მიწებს
შუა აზიაში, რუსეთის ფედერაციისა და უკრაინის სამხ-
რეთ ნაწილში, ამირკავკასიის რესპუბლიკებში.

რა თქმა უნდა, ჩვენ არც მელორიატის საშუალებებ
გამოვით უარს. მელორიატის განხორციელება მოგვიხ-
დება ზოგიერთ მიწებზე, სადაც საჭირო არ არის განსა-
კუთრებით დიდი კაპიტალდახმარებანი. მხედველობაში
მაქვს არა მხოლოდ, არამედ დამოუკიდებელი ან ხელშეზღ-
ვადი დაქირავებული მიწები, მდლორები, რაზეც იქ უაღარა-
კეს ამხანაგებმა. ასეთი მიწები ბევრია ბელორუსიაში,
ლატვიაში, ლიტვიაში, ესტონეთში, რუსეთის ფედერაცია-
ში, უკრაინაში და სხვა რესპუბლიკებსა და ოლქებში. სა-
მელორიატო საშუალოთა მასშტაბით უნდა ითვალისწი-
ნებდეს ჩვენს ეკონომიკურ შესაძლებლობებს, ხოლო მათ
პირველხარისხოვან განსაზღვრება ხელსაყრლობით.

საინფორმაციო საშუალებები ფართო მასშტაბით უნდა
განვხორციელოთ. ირიგაცია საშუალებას მოგვცემს ყო-
ველთვის მივიღოთ საჭირო რაოდენობით ისეთი ძვირფა-
ნი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტები, როგორც არის
ბამბა, ზრინჯი, სიმინდი, საშუალებას მოგვცემს მნიშვნე-
ლოვან რაოდენობით მეცხვრეობის პროდუქტების —
ხორცის, რძის, კარაქის, მატყლის წარმოება.

სარწყავ მიწებზე ჩვენ შეგვიძლია დამატებით მივი-
ლოთ ერთი-ორთხებიანი მილიარდ ფუთი მარცვლი, ხო-
ლო თუ საჭირო იქნა, მეტიც, ეს ნიშნავს, რომ ჩვენ შეი-
ძლებთ დაკმაყოფილოთ ჩვენი ქვეყნის მოთხოვნილება-
ნი განარბილი მარცვლით სარწყავი მიწებიდან 30-40
პროცენტით, ე. ი. მივიღოთ სარწყავი გავალისა და ბუ-
ნების სხვა არახელსაყრელი მოვლენების მიუხედავად.

გვაქვს თუ არა ასეთი მიწები? დიახ, გვაქვს, სად არის
ეს მიწები? როგორც ჩანს, ყველაზე გობირიულია სახს-
რები მოვამხაროთ ირიგაციას იმ რაიონებში, სადაც ეს
დახმარებები ყველაზე მეტად ანახალდებოდა.
ასეთი რაიონებია შუა აზია, მათ შორის შიშვირ ეე-
ლის რაიონები, რუსეთის ფედერაციის სამხრეთი ნაწი-
ლი, სამხრეთი უკრაინა, საქართველო, აზერბაიჯანი, სო-
მეთი.

დიდი შესაძლებლობებია სოფლის მეურნეობის პრო-
დუქტების, განსაკუთრებით ზრინჯის წარმოების გადიდ-
ებისათვის შორეულ აღმოსავლეთში. მაგრამ იქ მოგვიხ-
დება უზარმაზარ და განვითარებული მელორიატია, ამო-
შობა, რაგან რა დატენიანებული ზონაა. მოგვიხდება
დასაყვამავი საშუალებების შესრულება, მინდვრები რომ
არ დატბოროს, როგორც ჩანს, საჭირო იქნება ვაშალე-
ბის აგება.

ნათლად უნდა შევიგონოთ, რომ სარწყავი მიწების დი-
დი მასშტაბითი განვითარებისათვის საჭიროა ისეთივე
ღონისძიებანი, როგორც ყმარისი გასატენად განვითარ-
ცილებთ.

ეს, რა თქმა უნდა, მოითხოვს დიდ კაპიტალურ დახმარ-
ებებს და ბევრ ღრის. აღბათ ირიგაციის ფართო პრო-
გრამის განხორციელებისათვის დაგვიტყობს არა ხუთი
წელი, არამედ მნიშვნელოვან მეტი, ჩვენ უნდა შევიქმ-
ნათ და განუხრებლად განვხორციელოთ ასეთი პროგ-
რამა. ახლა წარმოება ასეთი პროგრამის შეწყობება:

თხე მეტი ზრინჯი (ჰექტარზე 50 ცენტნერი მოსავლის).
შეხედეთ, რა წარმატებები აღწევს მოწინავე მებრინ-
ჯეები და რაიონებში. იმისი ჰექტარზე იღებენ 73 ცენტ-
ნერი ზრინჯს და 80 ცენტნერსაც კი, მაგრამ, როგორც
იცნობია, ყველაფერი ერთხანს ვერ აღწევს გინამდ-
კარგია, რომ ახლა ჩვენ, თუმცა დავიანებით, სწორად
გვაქვს წარმოდგენილი ჰიდროელექტროსადგურების
მშენებლობის შედეგობით განვითარება და ჩვენი კაპიტა-
ლური პირველ რიგში დახმარება მათს მშენებლობაზე.

დიდი მნიშვნელობა ექნება სარწყავი ქსელის აგებას
სტალინგრადის და კუბინეცის რაიონებში. აიღეთ ისეთი
პრობორების გადაწყვეტა, რომ ჩრდილოეთის მდინა-
რების პეჩორისა და ვიჩეგდის დინება კამით გადავიყვ-
ანო ვოლგაში. ეს განხილვით მოცანა, ამხანაგებო,
ჩვენმა ცნობილმა მეცნიერმა და მშენებელმა, რომელიც
ამ საქმეზე მუშაობდა, განსვენებულმა სერგეი იაკობს-
ქემა ოდესაც მოამხსენა, რომ ამ მდინარეების წყლები,
რომლებიც ჩრდილოეთის ყინულოვან რეგიონში ჩადიან,
შეიძლება გადავადოთ კასპის ზღვაში. ამის განხორციე-
ლებით ჩვენ შეგვიძლია იმ ელექტროსადგურებში, რომ-
ლებიც აგებულა კასპსა და ვოლგაზე, დამატებით მივი-
ლოთ ელექტროენერჯის ისეთი გამოუშვება, როგორც
საქმეზე იმდენი, რამდენი და აშენება საჭირო იქნება
ისისათვის, რომ პეჩორისა და ვიჩეგდის წყლები წარ-
მართოთ ჩვენთვის საჭირო კალაბრით, სპეციალისტთა
განგაზრებით, შეადგინოთ დასაბოლოებ 6-7 მილიარდ
მანეთს. ეს კი ნიშნავს, რომ ჩვენ შეგვიძლია იმ ელექ-
ტროსადგურებში, რომლებიც უკვე არსებობენ, მავალი-
თად, ვოლგა, ე. ი. ლენინის სახელობის პირველექტ-
როსადგურში, ელექტროენერჯის მივიღოთ თითქმის ორ-
ჯერ უფრო იაფად.

გარდა ამისა, ასეთ ნაგებობათა აშენება შესაძლ-
ელობა იქნება მოწინავედ კასპის ზღვის დონე, რომ-
ლიც ვაშუქავთ ცენტრალურ კლდეებში. მხედველობაში უნდა
ვიქონიოთ აგრეთვე ისეთი დამატები, რომ ჩვენ მივი-
ღებთ ახალ ეკონომიურად ხელსაყრელ სანაოსნო გზას
ჩვენი ქვეყნის ჩრდილოეთიდან სამხრეთისაკენ და პირ-
ვად გზას ვაგვიხსნის ნეტ-ჯის მდინარის ტყე და მდინარი
ჩრდილოეთი რაიონებიდან ჩვენი ქვეყნის სამხრეთში. ამ
პრობორების გადაჭრით ჩვენ გვექნება სხვა სარგებლობაც
და მიზანშეწონილობაც, მავალითად, ნაოსნობის დატრ-
მაში ხომ ჩვენი სამხრეთის გზები შეუერთდება ყინუ-
ლოვან რეგიონს.

თუ რა ფართო შესაძლებლობები ისახება ჩვენს წინა-
შე, და ყოველგვარ დახმარებას; შესაბამის ნა-
გებობათა ასაშენებლად არც თუ იცის ბევრი ლითონი
დავებრდება, იმდენი, რომ იქ უზრუნველდეს საჭიროა მი-
წის საშუალებები და არც თუ იცის ბევრი ტენის საშუ-
ალოები. თანამედროვე ტექნიკის დროს მიწის საშუალოთა
დიდი მასშტაბით სასეებით ძალგვის. (ტაში).

ყოველივე ეს, რა თქმა უნდა, კარგად უნდა გავიანგა-
როთოთ როგორც ეკონომიურად, ისე საინფორმაციო თვალსაზ-
რისით.

ჩვენ უნდა შევიქმნათ აგრეთვე სარწყავი სისტემები
სამხრეთი უკრაინაში, ჩრდილოეთ კავკასიისა და ამირკავ-
კასიის რაიონებში. ვიმეორებ, ყველა ეს პრობლემა გულ-
დასამით უნდა შევისწავლოთ, მოვამხაროთ საინფორმაციო და
ეკონომიურ განგაზრებებით.

სარწყავ მიწებზე პრიორიტეტი უნდა მივცეთ იმ კულ-
ტურას, რომელიც სხვებთან შედარებით ყველაზე ეკონო-
მიურ ეფექტს მოგვცემს.

მეგამბობთ რაიონებში სარწყავი მიწები პირველ
რიგში ბამბისათვის უნდა გამოვიყენოთ. ბამბა ეკონომი-
ურად ყველაზე ხელსაყრელი კულტურაა. იგი განგაზრ-
ება, რომელიც ჩვენი თხოვნითა გააქვს იმ კულტურის
მოვლენებაში:

ჰექტარზე 20 ცენტნერი ხამი ბამბის მოსავლის დროს
შეიძლება მივიღოთ:

ქსოვილი — 4.840 მეტრი,
ბამბის ზეით — 172 კილოგრამი,
კობრინი — 452 კილოგრამი,
საოჯახო საპირი — 30 კილოგრამი,
ლინტი (ბამბის თეთვითი) — 70 კილოგრამი,
საეთის თესლი — 160 კილოგრამი.

ერთ ჰექტარზე მოყვანილი პროდუქტების რეალობაცი-
სავან მთელი შემოსავალი ფასების ახალი მასშტაბით შე-
ადგენს 4.540 მანეთს. ხოლო დანახარებები ხამი ბამბისა და
მისი პროდუქტების წარმოებისათვის — 1.762 მანეთს.
ამრიგად, წმინდა მოგება ჰექტარზე უდრის 2.778 მანეთს
ახალი ფულით, ანუ 27.780 მანეთს ძველი ფულით.

მაგრამ მოწინავე კომუნისტურებში ხომ არა 20, არა-
მედ 40 ცენტნერ ბამბას იღებენ ჰექტარზე. ხოლო არა
ნიშნავს 40 ცენტნერი ბამბის მოყვანა ჰექტარზე? ეს ნიშ-
ნავს მიიღო ყველაფერი ერთობლივად მეტი, ხოლო პრო-
დუქტების რეალობაციისაგან მიღებული შემოსავალი შე-
ადგენს 9.080 მანეთს ფასების ახალი მასშტაბით. მივიღო
დანახარჯი ბამბის მოყვანისა და მისი პროდუქტების გა-
დამამუშავებისათვის შეადგენს 3.524 მანეთს. ერთ ჰექტარ-
ზე წმინდა მოგება 5.556 მანეთს ახალი ფულით, ანუ
55.560 მანეთი ძველი ფულით.

ამას უნდა დავმატოს შემდეგი: როცა ჰექტარზე ბამბის
მოსავალია 40 ცენტნერი, მეურნეობას ექნება 904 კილო-
გრამი კობრინი — ეს 960 საკვები ერთეულია, ანუ უდ-

რის თითქმის 10 ცენტნერ შვრას. ამ კობრინის ქმევი
შეიძლება მივიღოთ 820 კილოგრამი ანუ 82 ცენტნერი
ხორცი. (ტაში).

თუ რაოდენი ვამბობთ, რომ ჩვენი მოსახლეობის
ეთოსია (ტაში).

ტაში უწარვებ, როგორც ჩანს, უწინარეს ყოვლისა
უზნეობები, ტაქიკები, ყირგოზები, თურქმენები და სხვა
ბამბისმთესველები. მაგრამ ამხანაგებო, ეს მოწინავე არა
კლთხობრებას, არამედ იმას, რომ მათ კარგად ესმოთ საქ-
მე და სახელმწიფოს ინტერესებით ხელმძღვანელობენ,
როცა იბრძვიან იმისათვის, რომ მეტი ბამბა თესონ სარ-
წყავ მიწებზე. (ტაში).

ირიგაცია გლეხების დიდი ხნის ოცნებაა. ახლა ეს ოც-
ნება ხორციელდება. სარწყავი მიწების გაფართოების
შესაძლებლობა აქვანად გაუზომვლად გაიზარდა. წინათ
ჩვენ გეზს ვიღებდით მხოლოდ თვითმდინარე რწყავზე.
ტექნიკისა და მეცნიერების თანამედროვე განვითარებ-
ის პირობებში, ახლა დამოკიდებული აღარ ვიქნებით რწყავ-
თვითმდინარე მეთოდზე. შეგვიძლია დავდგათ მძლავრი
ტუმბოები, საჭიროებისათვის ელექტროენერჯია და წყალ-
ავიაციონო ტექნიკის სიმბოლე, რათა მოვიწყუთ საუკე-
თის ფართობები. ეკონომისტებისა და ირიგატორების
წინასწარი განგაზრებით, ეს უფრო იაფი კი იქნება,
ვიღებ თვითმდინარე რწყვის დროს.

ირიგაცია შესაძლებლობას გვაძლევს ახალი ნაბიჯი
გადავდგათ სოფლის მეურნეობის უფრო ინტენსიური
წარმოების გზაზე. ირიგაციის ფართო პროგრამა დიდი
პროსპექტივის მქონე საქმეა.

თუ ბურჟუაზიული ეკონომისტები ამბობენ, რომ კაცო-
ბრიობას მიიღოს დამაინფის მოსახლეობის დიდი სიჭარ-
ბის საფრთხე. ასეთ დამაინფის ან არ ესმით, ან შეგე-
ბულად ამხინებენ, ამცირებენ კვებით ადამიანთა უზ-
რუნველყოფას არხებულ შესაძლებლობებს. თუ სწორად
გამოვიყენებთ მეცნიერებისა და ტექნიკის მიწვევებს,
კვების პროდუქტების წარმოების შესაძლებლობანი უსა-
ზღვროა.

მავალითისათვის ავიღოთ ინფორმაცია. მას არ შეუძ-
ლია საჭირო რაოდენობით აწარმოოს კვების პრო-
დუქტები, იმდენი რომ იგი ეკონომიურად ჩამორ-
ჩება, იმდენი, რომ კოლხონატორები ამ ქვეყანას
ჩაკეციდენ, უკან დასწრეს მისი ეკონომიური გან-
ვითარება. ელექტროენერჯია, ტუმბოები რომ მიეცეს
ამ ქვეყანას, აშენდეს იქ მოსახლეობის შეიძლება წყლის
ავტომატური სიმბოლე და მიწის მორწყვა. ინფორმ-
ში ხომ წყლის უზარმაზარი რესურსებია. ეს რესურსე-
ბი კარგად რომ გამოვიყენოთ, შეიძლება მილიონობით
ჰექტარი ახლანდელი გვაღვიანი მიწები მოიზარდოს, უზე-
მოსავლიანი გახდეს.

თუ ასეა აზრის, აფრიკის ყოველ ქვეყანაში — ყველა
შეიძლება საჭირო რაოდენობით აწარმოოს კვების პრო-
დუქტები. ამრიგად, კაცობრიობას შეუძლია იცხოვროს
სი, რომ არ ეწინააღმდეგება, რომ შეიქმნება მოსახლეობის
დიდი სიჭარბე. (მხიარულ გამოცხადება. ტაში).

ჩვენი ქვეყნისათვის კი ეს საერთოდ არ არის პრობ-
ლემა. ჩვენს ქვეყნისათვის უფრო რეზერვები მოგვეპოვ-
ება. ჩვენი ქვეყნის კულმენტურებში და საბჭოთა მეურ-
ნეობები ჯერ კიდევ 10-11 ცენტნერი მოსავალს იღებენ სა-
შუალოდ ჰექტარზე. თუ ნიადაგს საჭირო რაოდენობით
გავანაგებებთ მინერალური სასუქებით, იმავე ფართო-
ბებზე მოვიყვანოთ 25-30 ცენტნერს. ახლა ავიღოთ, რა
კოლხასლორ შესაძლებლობებს შეიცავს სიმინდი განი-
ხნეთ, რა უზე მოსავალს იღებდნენ განთქმული მესამე-
ნელები — შარკი ზეინი, პენჩო პენჩო და სხვები. თუ
კვების პროდუქტების წარმოების პროსპექტივა.

ირიგაციის პროგრამისათვის ერთად ჩვენ უნდა შევიქმ-
ნათ მინერალური სასუქებისა და სხვა ქიმიური ნივთი-
ერებების — პერბიციდების, შარდოვანას, ბაქტერიული
სასუქებისა და სხვა საჭირო ქიმიური მასალის წარმო-
ების გეგმა.

საჭიროა აგრეთვე გამოვიყენოთ დიდი სიჭარბის მძლავრი
ტრაქტორებისა და მათი იარაღების წარმოება, გავადი-
ლოთ კომპანებისა და სხვა სასოფლო-სამეურნეო მანქა-
ნების წარმოება.

ამხანაგებო მე პერსპექტიულ საკითხებზე ვილაპარა-
კე. მაგრამ ახლა მთავარი ის არის, რომ არსებული შე-
საძლებლობანი გამოვიყენოთ მარცვლეულის, ტექნიკ-
ური კულტურების, ხორცის, რძისა და სხვა პროდუქტების
წარმოების მეტოფი გადიდებისათვის უკვე მიმდინარე
წელს და უახლოეს წლებში. არ შეიძლება ხალხს მხო-
ლოდ ადუქტებით ლამაზი პერსპექტივა. უნდა მივიღოთ
იმას, რომ ადამიანებს დღესვე ჰქონდეთ რძე, ხორციცა
და სხვა პროდუქტები. ადუქტებით, ვითცნობთ პერს-
პექტივებს და ყოველი დონე არ ვიხმაროთ ამ პერსპექ-
ტივების მისაღწევად — ეს მანილოვობა იქნება.

ხუტები ამბობენ: ვინც ამ ქვეყნის მეტს იტანჯება,
საქიფის ცნობდნენ. ჩვენ არა გვაქვს უფლება, არასო-
დეს არ უნდა დავემსგავსოთ ასეთ ხუტებს. ჩვენ ყოველ-
თვის უნდა ვიყოთ კომუნისტები, ადამიანები, რომლებ-
საც შეუძლია უფლად ფხვი მიწაზე; უზრუნველყოფთ ად-
ამიანები ამქვეყნიური სიკეთით და არა ვიარდებოდეთ
ცხოვნებას. რა, რაც მთავარია, არა მარტო ვიარდებოდეთ,
არამედ უნდა ვაწვედდეთ ამ მარტოს, ყოველ დონეს
ცხმობდნენ, რათა უკეთ უზრუნველყოფთ ადამიანები
ყოველივე იმით, რაც მათ ესაჭიროებათ. (ტაში).

II. ავამალლოთ მეცნიერებისა და მოწინავეთა გამოცდილების როლი სოფლის მეურნეობის განვითარებაში

ამხანაგებო! ჰოვანდების მონაწილეთა მოხსენებებსა და
გამოცდილებში გამოითქვა ბევრი მნიშვნელოვანი წინადა-
დება, ჩამოყალიბებული იყო კონკრეტული ღონისძიებანი
სოფლის მეურნეობის ხელმძღვანელობის გაუმჯობესებ-
ისათვის, არსებული რეზერვების უფრო სრულად გამოყე-
ნებისათვის.

იმის დამატებით, რაც ჩამოყალიბებულია ბარათში
სვეტ ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმისადმი და ამ
პლენუმზე გამოსვლის თეზისებში, რომლებიც თქვენ და-
გობრდნენ, მინდა გამოვიქვა აზრი სოფლის მეურნეობის
ხელმძღვანელობის ზოგიერთი საკითხისა და სოფლის მე-
ურნეობის უმნიშვნელოვანესი პრო

პეხენკო ნ. ს. ხრუშჩოვის სოცყვის გეგმები

ნისათვის, მაშინ იანგარიშებდა, რა უნდა იქნებოდა ბირტყვის საერთო მუცხი ხანს გაჩერება და რა უნდა იქნებოდა ტრანსპორტირება. ახლა კი პასუხისმგებლობა არ არის, ანაზაგებობა. დაზარალების სისტემაზე საჭირო კარგად ვიფიქროთ და გადაწყვიტოთ ეს საკითხი. იქნებ საჭირო იყოს მიეცეთ დამაზარალებელი მანქანები და სხვა საშუალებანი. საჭიროა გაეფართოვოს სასალო პუნქტები, იქნებ საჭიროა გამართოს ისინი არა ასეთი დიდი და განვალაგოთ სასალო პუნქტები უფრო ახლოს იმ რაიონებთან, სადაც ბირტყვისა და ფრინველს ზრდიან.

რაც შეეხება მარცვლეულის შესყიდვას, უნდა შევხებოდეთ ისეთი სისტემა, რომელიც საშუალებას არაქვს მისცემს წონაში მოატყუონ კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები მიმღებ პუნქტებში. როგორ მივალწით ამას? იქნებ პურს უნდა იზარებდეს არა ის, ვინც პასუხისმგებელია მისი შენახვისათვის; შესაძლოა, საჭიროა რაღაც კონტროლი იმ მეურნეობებისაგან, რომლებიც პურს აბარებენ, ან, შესაძლოა, უნდა შევიღებოთ კონტროლის რაღაც სხვა სისტემა.

თქვენ ყველამ იცით, ანაზაგებობა, რომ ტენსაზობი, როგორც წესი, პურის დაზარალების დროს გავუფრთხილებია ხოლმე. (გამოცხადება დარბაზში). ქაზინები გააკეთებენ კარგ ანაზაგებობას, მაგრამ სულ ერთია, მოინახება მიზეზები, რომ ტენსაზობა არ იქნება. რატომ? ეს ცხადია. მოიტანენ კოლმეურნეობებიდან ან საბჭოთა მეურნეობებიდან ჩასაბარებლად მარცვალს. მიმღები კბილი სინჯავს ერთ მარცვალს და ტენსაზობას ასე განსაზღვრავს. როგორც ერთ დროს ბაზრობაზე ბოშა მეფისდროინდელ ვერცხლის მანეთს ამოწმებდა, ეალის იყო თუ არა, ისევე ახლა ზოგიერთი მიმღები მარცვალს ამოწმებს: აიღებს ერთ მარცვალს, სინჯავს კბილი და პირჩა: ტენსაზობა 20 პროცენტია, თუმცა სინამდვილეში ტენსაზობა, მაგალითად, 17 პროცენტს შეადგენს. და შევიძლიათ წარმოიდგინოთ, რამდენი მარცვალი მოიპარა „უანაზაგებობა“ ასეთმა მიმღებმა.

ჩვენ არც ერთი საწყობის გაშვებ არ გავსამართლებია მარცვლის დაზარალების გამო. რომ გადავწიოთ პური, რომელიც საწყობებში ინახება, დაზარალებული იქნება, მაგრამ ყოველთვის აღმოჩნდება დიდი ნაშენი. რატომ? იმიტომ, რომ დაზარალებულია შორის არაა უპატრონო ადამიანები, ისინი წონაში აკლებენ, ატყუებენ კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს. (ტ.შ.)

საიდუმლოება არ არის, რომ ხშირად ვაზრწილ, ქურდობაში დაჭერილ მუშას, სამუშაოდან ავლებენ, ხოლო იგი ცდილობს მოეწყოს რძის მისაღებ პუნქტში. როგორც ფურცარი და ბუხი სხვადასხვა, ისე ვაზრწილი ელემენტები მისწრაფებენ ამ პუნქტებში. რატომ? დაბეჭდვითი შეიძლება ითქვას, რომ იქ მათ არც სასმელი შემოაქვდა და არც საჭმელი, არც თამბაქო, და ახალ სახლსაც კი აიშენებენ უთუოდ ორიოდე წლის განმავლობაში. ეს ყველა იცის. მაგრამ რატომ ხდება ასე?

ბუტირაობები, რომლებიც განსაზღვრავენ რძის ცხიმინობას, როგორც წესი, ამ პუნქტებში დამტყუებელია და ამიტომ რძის ცხიმინობის განსაზღვრა თვალდათვალიწამებელია. თუ რა არის რძის ცხიმინობა, თქვენ ეს გაიგონეთ. ამაზე ტროფივე დენისის-ქე ლისეუმო ილაპარაკა.

III. მარცვლეულის წარმოების გაღებვა

ანაზაგებობა მთელი სასოფლო-სამეურნეო წარმოების, მათ შორის მცხოვრებლების განვითარებაში გადამწყვეტ როლს ასრულებს მარცვლეული მეურნეობის შედგომით აღმავლობაში.

ყამირის ათვისების მეოხებით ჩვენს ქვეყანაში მნიშვნელოვან გაზარდა მარცვლეულის წარმოება. მარცვლეული წარმოებულა 1953 წელს — 5 მილიარდი ფუნტი, 1960 წელს — 8,1 მილიარდი. მნიშვნელოვან ამაღლებას მარცვლეული დაზარალების დროს: 1956 წელს საბჭო-მწიფომ დაამზადა 3 მილიარდი 303 მილიონი ფუნტი, 1958 წელს — 3 მილიარდი 472 მილიონი ფუნტი. ზრდა იქნა, მაგრამ — მითხოვნილება იმდენად გაიზარდა, რომ ახლა ჩვენ სავესებით ახლებურად უნდა დავაყენოთ მარცვლეულის სახელმწიფო რესურსების გაღებვის საკითხი. ჩვენ უნდა ვაწარმოოთ იმდენი მარცვლეული, რამდენიც იგი საჭიროა ჩვენი ქვეყნის განვითარების პერსპექტივების გათვალისწინებით.

სსრ კავშირის სახელმწიფო საეკონომიკური კომიტეტის და პურის პროდუქტების კომიტეტის განვითარებით, იმისათვის, რომ მთლიანად დაეკმაყოფილოთ სახელმწიფოს ყველა მითხოვნილება მარცვლეულზე, უნდა იქნეს წლებში მარცვლეულის ყოველწლიური შესყიდვა უნდა ავიყვანოთ 4 მილიარდი 200 მილიონ ფუნტამდე.

მათ შორის ცალკეულ კვლევებში მისაღები (მილიონ ფუნტებით)

საჭირო მითხოვნილების სრული დაზარალების დროს 1960 წელს ფორებისათვის	ფაქტობრივი დაზარალების დროს 1960 წელს	
ხორბალი	2,474	1,874
ჭვავი	380	353
სიმინდი	600	136
დუბი	99	73
წიწიბურა	44	9
პარკოსები	31	21
ბრინჯი	61	3,9
ჭვავი	300	228
სხვა კულტურები	211	154

თუ მარცვლეულის დაზარალებას განაწილებთ რესპუბლიკების მიხედვით, ყოველი მათგანის წელიწად 4 მილიარდი 200 მილიონ ფუნტში შემდეგი უნდა იყოს (მილიონ ფუნტებით):

საჭირო მითხოვნილების სრული დაზარალების დროს 1960 წელს	ფაქტობრივი დაზარალების დროს 1960 წელს			
სსრ კავშირი	4,200	2,852	3,644-3,844	1,899
რუსეთის ფედერაცია	2,400	1,801	2,100-2,200	1,098
ყაზახეთი	950	642	800-850	146
უკრაინა	700	358	650-700	549
ბელარუსია	23	11	15	20,1
უზბეკეთი	23	7	8	13,7
საქართველო	15	0	10	7,2
აზერბაიჯანი	12	6,6	8	6,9
ლიტვა	8	0	4	4,4
მოლდავეთი	35	17	30	26,8
ლატვია	8	0	4	5,6
ყირგიზეთი	12	7,6	8	11,5
ტაჯიკეთი	4	0	2	3,2
სომხეთი	4	0	2	2,7
თურქმენეთი	2	0	1	0,6
ესტონეთი	4	0	2	3,1

ამ მონაცემებიდან ჩანს, რომ კარგად უნდა ვიმუშაოთ, რათა თვითონვე რესპუბლიკა შეიტანოს თავისი წელიწადი საერთო საქმეში.

რატომ არის ასეთი უკონტროლობა? თვით პარტიისანი, მაგრამ არამტკიცე ნებისყოფის ადამიანი უკონტროლობას შეუძლია გადააქციოს ყალბადანად. საჭიროა, დაწესდეს საზოგადოებრივი ან სხვა კონტროლი. საჭიროა ვიფიქროთ ამაზე და შევქმნათ ასეთი პირობები.

არ მინდა ჩრდილი მივაყენო დაზარალების სისტემის ყველა მუშას. ამ სისტემაში ბევრი პარტიისანი კარგი კომუნისტი მუშაობს. მაგრამ ერთ ქვეყანა ცხვარს შეუძლია იქნეს სახელი მოუპოვოს მთელ კარგ ფარას. ამიტომ უწყვეტი ყოველთვის განაკაცევეს ხოლმე მას, რათა არ დასერიან სხვა ცხვრები. დაზარალების აბარტირება უნდა მოვაზომოთ ისინი, რომლებიც გვეტრამპინიან, გაეფრთხილო ყალბადანები, ყალბადანები კი ჩვენში არიან. უნდა დავაყენოთ კონტროლი, რათა იყოს ანგარიშგება, რათა საცდენებელი არ იყოს მორალური თვალსაზრისით ნაყვება მტკიცე ნებისყოფის ადამიანებისათვის, რათა შევიკავოთ ისინი, რომ არ ჩაიდინონ არასწორი, უპატრონო საქციელი. ერთი სიტყვით, უნდა ვიმუშაოთ ამ მიმართულებით, რათა გამოვრცობოთ იმის შესაძლებლობა, რომ ბოროტმოქმედმა ჩაიდინოს იმ ადამიანებმა, რომლებიც პროდუქტების მიღებას აწარმოებენ.

ჩანს, ახლა მომწიფდა პირობები, რათა შეიქმნას გამსაღებელი კომპერაცია ან სხვა რამე ორგანიზაცია. შარშან, როცა შედარებაში მივდივით, კიევის, მხლოლად, გზაზე ერთ ხელდასმულ გზაზე, ხილზე მანქანა გადმოვიღო. მანქანაში იყვნენ მამაკაცი, ქალები, რომლებიც მხიარულდებოდნენ. მიცენს, მომესალმნენ. გეც მივსალმნე. ვეკითხები: ანაზაგებობა, საიდან ხართ? გვინება, მითხრენ, ხომაროებიდან თუ დანარჩენებში იყავით.

ბ.ს. ზაქარაიძე. ვეკითხები: სად ყოფილხართ? მიპასუხებენ: ბელარუსიაში, ვაშლი წვილით გასაყვადლო. ასე არ ვარცა, ანაზაგებობა. არის ხოლმე შემთხვევები, როცა ხაბაროვსკში მიაქვთ ვაშლი თვითმფრინვებით.

საქმე ისე უნდა მოაწყობოთ, რომ პროდუქტების ნაშენი, რომელსაც სახელმწიფო არ ყიდულობს, განსაკუთრებით კი კოლმეურნეობისაგან, შეიყვაროს კომპერაციამ. მაგრამ არა სახელმწიფო ფასებში, არამედ რაღაც სხვა ფასებში. კომპერაცია ან სხვა ორგანიზაცია უნდა იყოს თავისებური კონტრაგენტი. ვადაზარებს, მოსაზრებელი შეუძლებელი და გადაზარალებული სხვადასხვა ბაზრებში და იქ გაყიდოს ადგილობრივი ფასების შესაბამისად. თუ მტკიცე ფასები შეიყვარდნენ, მაშინ კონტრაქტორი არახელსაყრელი იქნება, ასეთ პროდუქტის კოლმეურნეობი არ მისცემენ გამსაღებელ კომპერაციებს, არამედ თვითონვე შეიძლება გაყიდოს. ეს შეიძლება სხვაგვარად გადაიქცეს. ერთი ყიდის თავისის, მეორე კი ყიდულობს და მიჰყვას გასაყვად. ეს სხეულებია, რომლებიც ჩვენ ვებრძვით, რომელსაც ვგმობთ. ეს ანაზაგი, კერძოდ, გრძელდება იმითა, რომ კოლმეურნეობისაგან პროდუქტების შესყიდვის ორგანიზაციის საკითხი მოუფიქრებელია.

ასეთია ზოგიერთი მოსაზრება სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების მუშაობის გარდაქმნის, სოფლის მეურნეობის განვითარებასა და სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების შესყიდვის ორგანიზაციაში მეცნიერებისა და მოწინავე გამოცდილების როლის გაძლიერების საკითხებზე.

რეალურია თუ არა წელიწადში მარცვლეულის 4 მილიარდი 200 მილიონ ფუნტის რაოდენობით შესყიდვის ამოცანა? დაწესებული ვარა, რომ ეს არა მარტო რეალური იცხვრება, არამედ, თუ კარგად ვიმუშავეთ, შეიძლება მათი გადაჭარბებაც.

მა გზით შეიძლება უზრუნველყოთ ასეთი რაოდენობით სასაქონლო მარცვლეულს წარმოება? ჩვენს ქვეყანაში მარცვლეულის წარმოების გაზარდების შესაძლებლობანი კოლმეურნეობისა. ამ შესაძლებლობებს შეიცავს ყველა სასოფლო-სამეურნეო კულტურის და უწინაურეს ყოველის სიმინდის მოსავლიანობის გაღებვა. სიმინდის მარცვლეულის წარმოების გაღებვის ჩვენი მთავარი რეზერვა.

მოყვანა ზოგიერთ განვითარებას. მაგალითისათვის ავიღოთ უკრაინა. იგი თესავს 10,5 მილიონ ჰექტარ სიმინდს.

თუ ვაპოყვით 3 მილიონ ჰექტარ მიწას უფრო დარჩენილ რაიონებში, მაგრამ იქ, სადაც სიმინდი მარცვალდ მუცხდება, და დასახავთ ამოცანას მივიღოთ ჰექტარზე 50 ცენტნერი სიმინდის მარცვალს, ეს მოგვცემს 90 მილიონ ფუნტს. აქედან სახელმწიფოს მიეყვება 90 მილიონი ფუნტი. ეს 600 მილიონი ფუნტია, ხოლო 300 მილიონი ფუნტი დარჩება მეურნეობაში. მარტო სიმინდი 3 მილიონ ჰექტარი ნათესებლად შეიძლება ჩაგაბაროთ სახელმწიფოს 600 მილიონი ფუნტი მარცვალს. უკრაინას ხომ სულ 31 მილიონი ჰექტარი ნათესი ფართობები აქვს, ხოლო რამდენს თესავს იგი სულ მარცვლეულს?

ბ. ვ. პოდგორნი. 19 მილიონ ჰექტარს.
ბ. ს. ხრუშჩოვი. ვეკითხები, ავიღოთ მხოლოდ 3 მილიონი ჰექტარი, მაგრამ სასუქითა და მიწით იმ რაიონებში, სადაც სიმინდი მარცვალდ მუცხდება.

რეალურია თუ არა ეს ამოცანა უკრაინისათვის? უდავოდ რეალურია. აქ გამოიყენება ანაზაგებობა ბლაჟეკის, დოლინის, მათ კარგად ილაპარაკეს იმაზე, თუ სიმინდის რა დიდი მოსავალი მოჰყავთ წლითაწლით. მე ვიცნობ სიმინდის უხვი მოსავლის ბევრ სხვა უკრაინულ რეზერვს. ვიცნობ ბ. ვ. ზაგლასს — შესანიშნავ ქალს კომპარის ოლქში, ვიცნობ ა. ვ. გრამატიკის, რომელსაც ჰექტარზე მოჰყავს 112-200 ცენტნერი სიმინდის მარცვალს. მასობრივად დავასახლებელი კლდე ასობით ადამიანს. ისინი მთელ უკრაინაში მუშაობენ. ამაზე იმის ტონი ვლასარკო, რომ გიჩვენებ, თუ რა დიდი შესაძლებლობები აქვს უკრაინას მარცვლეულის წარმოების გასაღებლობაში.

მაგრამ ეს როდი ნიშნავს, რა თქმა უნდა, რომ უკრაინამ სახელმწიფოს უნდა მიჰყვოდეს 600 მილიონი ფუნტი მარტო სიმინდის მარცვალს.

ზოგიერთ ადამიანს ალბათ ეჩვენება შეშინება და იტყვის, ან ხრუშჩოვმა თქვა, რომ ყველაფერი სურს სიმინდზე გადავიყვანო! ამის გაყვებას, რა თქმა უნდა, არაფერია. უკრაინამ სახელმწიფოს უნდა მისცეს 400 მილიონი ფუნტი ხორბალი, წიწიბურა, ბარდა, ისპი და სხვა კულტურები და 300-400 მილიონი ფუნტი სიმინდის მარცვალს.

ამის შესაძლებლობა არის. სიმინდისათვის ხომ უხვო-სავლან ნაყვებზე გამოიყვანა 3 მილიონი ჰექტარი. მთელი უკრაინის ფართობები კი სხვა კულტურებისათვის დარჩება. რესპუბლიკაში 8 მილიონზე მეტი ჰექტარი საშემადგომო კულტურებია, დაითესება თითქმის 4 მილიონი ჰექტარი სავაზებელი მარცვლეული და ბარკოსანი კულტურები. გარდა ამისა, სიმინდის დათესვაზე უფრო სახშირად რაიონებშიც, თუმცა იქ უფრო გვაღიანა ზონა, მაგრამ, როგორც გამოცდილება გვიჩვენებს, ამ ზონაში შეიძლება კარგი მოსავლის მიღება.

ამიტომ უკრაინისათვის სასებით რეალურია ამოცანა მიჰყვოდეს სახელმწიფოს 400 მილიონი ფუნტი ხორბალი,

წიწიბურა, ბარდა, ისპი და სხვა მარცვლეული კულტურები, აგრეთვე 300-400 მილიონი ფუნტი სიმინდის მარცვალს. ამასთან საჭირო დარჩება სასურსათო მარცვლეული მოსახლეობის მოთხოვნილებათა დასაკმაყოფილებლად, აგრეთვე საფურცელი მარცვლეული კოლმეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობების მცხოვრებლობის მუდურ უზრუნველყოფისათვის კონცენტრირებულ საყვებით.

3 მილიონი ჰექტარი ფართობს ყოველ ჰექტარზე რომ მივიღოთ 40 ცენტნერი, მაშინაც კი ეს შეადგენს 720 მილიონ ფუნტს. სახელმწიფოს შეიძლება მიეყვოდეს 480 მილიონი ფუნტი, და კოლმეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობების საჭიროებისათვის რჩება 240 მილიონი ფუნტი.

მასადავამ, მაშინაც კი, როცა მოსავალი 40 ცენტნერი ჰექტარზე, შეიძლება 80 პროცენტით შესრულდეს სახელმწიფოსათვის მარცვლეულის მიყიდვის დავალება მხოლოდ აღნიშნული 3 მილიონი ჰექტარის ხარჯზე.

მოდით ავიღოთ სიმინდისათვის თუნდაც ისეთი მიყვება მოსავალი, როგორც არის 25 ცენტნერი ჰექტარზე. ასეთი მოსავლის პირობებშიც 3 მილიონი ჰექტარი მოგვცემს 450 მილიონ ფუნტს, და ორი მესამედი რომ მიეყვოდეს სახელმწიფოს, ეს 300 მილიონ ფუნტს შეადგენს. ამრიგად, ამ შემთხვევაში მარცვლეულის მიყიდვის გეგმის თითქმის ნახევარი შეიძლება შესრულდეს სამი მილიონი ჰექტარი სიმინდის მოსავლით. დარჩენილი მარცვლეულის წალად კი მოვა მხოლოდ 350-400 მილიონი ფუნტი.

სად სჯობს მოგნახოთ უკრაინაში 3 მილიონი ჰექტარი საპარკული სიმინდის დასათესად? ეს ალბათ იქნება: იმიერკარაბის, ტერნოპოლის, ლვოვის, ჩერნოვიცის, ხმელნიცის, ვინიცი, ჩერნოვიცის, კიევის, ჩერკასის, ყირიმის, სუძის, ხარკოვის, დნეპროპეტროვსკის, კიროვო-გრადისა და სხვა ოლქები.

რუსეთის ფედერაციაში სიმინდის ნათესი შეადგენს 13 მილიონ ჰექტარზე მეტს. რა იქნება, თუ აღნიშნული მიზნისათვის აქვე გამოიყვანოთ 2 მილიონ ჰექტარს, შესაძლოა კი მეტსაც, იმ რაიონებში, სადაც საპარკული სიმინდის თესვა-მოყვანის ამოცანაზე აქვთ. საპარკული სიმინდის თესვა-მოყვანისათვის გამოსაყვით ფართობის ორგანიზება მე დაახლოებით აღენიშნავ. რესპუბლიკების, მხარეებისა და ოლქების პარტიულ და საბჭოთა ორგანოებს, თავიანთ შესაძლებლობებს რომ შეისრულონ, შეუძლიათ ზუსტად განსაზღვრონ, რამდენი საპარკული სიმინდი უნდა დათესონ. რაც უფრო მეტ მიწას გამოჰყოფენ სიმინდის კარგი მოსავლის მოსაყვანად, მით უფრო მეტ მარცვალს მიიღებენ საბჭოთა მეურნეობებისა და კოლმეურნეობების მცხოვრებლობისათვის.

რუსეთის ფედერაციაში საპარკული სიმინდის თესვა-მოყვანის ძირითადი რაიონები იქნება ჩრდილოეთი კავკასია, ცენტრალური შავინადაგიაში ზონა, ვოლგისპირეთი. სიმინდის მარცვლის მოსავალი რომ მოეყვანოთ ჰექტარზე 50 ცენტნერი, ეს, როცა დაითესება ორი მილიონი ჰექტარი, შეადგენს 600 მილიონ ფუნტს; 400 მილიონი ფუნტი, ანუ ამ რაოდენობის ორი მესამედი შეიძლება მიეყვოდეს სახელმწიფოს, ხოლო 200 მილიონი ფუნტი, ანუ ერთი მესამედი, დარჩება კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს. ან რა გზით შეიძლება მიეყოლოთ დამატებით 400 მილიონი ფუნტი მარცვალს ზარშან რუსეთის ფედერაციაში უკვე დაზარალებული 1 მილიარდი 800 მილიონი ფუნტის გარდა, კარგი კარგად მოსავლის 2 მილიარდი 200 მილიონი ფუნტი. ამრიგად, რუსეთის ფედერაციისათვის 2 მილიარდი 400 მილიონი ფუნტი მარცვლის დაზარალება სასებელი რეალური საქმე.

სიმინდის მარცვლის წარმოების გაღებვის კარგი შესაძლებლობანი აქვთ მოლდავეთს, საქართველოს.

მოლდავეთის რესპუბლიკის დიდი გამოცდილება აქვს სიმინდის მოვლა-მოყვანის დარგში. იგი თესავს 738 ათას ჰექტარ სიმინდს. თუ ამ ფართობიდან ავიღებთ დაახლოებით მეხუთედ ნაწილს, — 150 ათას ჰექტარს და ჰექტარზე მივიღებთ 50 ცენტნერ მარცვალს, შეიძლება მივიღოთ 45 მილიონი ფუნტი სიმინდის მარცვალს.

ამ რაოდენობიდან 30 მილიონი ფუნტი შეიძლება მიეყვოდეს სახელმწიფოს, ხოლო 15 მილიონი ფუნტი დარჩება მეურნეობებში. მასადავამ, მარტო სიმინდის მარცვლის ხარჯზე, რომელსაც 150 ათას ჰექტარზე მიიღებენ, მოლდავეთს შეუძლია სახელმწიფოს მიჰყვოდეს ეთიოპიის მთელ მარცვალს, ვიდრე მიჰყავდა 1960 წელს მარცვალს კულტურების მთელი ფართობიდან.

საქართველოში ამაჰამდ სიმინდი ითესება 360 ათას ჰექტარზე. თუ ამ ფართობიდან ავიღებთ თუნდაც 60 ათას ჰექტარს და ჰექტარზე მივიღებთ არა 50 ცენტნერ, არამედ 60 ცენტნერ სიმინდის მარცვალს, აქ უკეთესი პირობებია; ეს იქნება 22 მილიონი ფუნტი მარცვალს. ამ რაოდენობიდან რესპუბლიკა 15 მილიონ ფუნტს მიჰყვოდეს სახელმწიფოს, ხოლო 7 მილიონი ფუნტი დარჩება კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში.

კარგი იქნება, თუ ბარტა და მთავრობა მოწოდებით მიმართავენ ამ საკითხზე კოლმეურნეებს, საბჭოთა მეურნეობების მუშებს, მექანიზატორებსა და სპეციალისტებს, რათა საუკეთესო ადამიანებმა აიკისრო სიმინდის მოვლა-მოყვანა.

ეს მოწოდება უნდა განმტკიცდეს ორგანიზატორული მუშაობით, მატერიალური უზრუნველყოფით. სიმინდისათვის უნდა გამოიყოს მინერალური სასუქები. უზრუნველდეს საჭირო დამოკიდებ მტერი ნაკლი, მოშაღდეს კარგი თესვა, განსაკუთრებით ისეთი ვიწებისა და პირიღებისა, რომლებიც აუცილებლად დაწმენდება ამ ზონაში ხელ მარცვალს. უნდა უზრუნველყოფილი იქნას თესვა, სიმინდის ხარისხიანი მოვლა-პატრონობა და მოსავლის დროზე აღება.

გამოჩნდება ათასობით მოხალისე, რომლებიც მზად იქნებიან იბრძოლონ ჰექტარზე 50-60 ცენტნერი და უფრო მეტი სიმინდის მარცვლისათვის. ჰექტარზე ორმოცდაათი ცენტნერი სიმინდის მარცვალი ფანტაზია კი არა, არამედ რეალობა!

ასეთ მოსავალს ბევრი კოლმეურნეობა და სოფლის მეურნეობის მოწინავენი პირველი წელი რიდა იღებენ. მოეყვან პარტიის საოლქო კომიტეტების მონაცემებს სიმინდის მოსავლის შესახებ, რომელიც მიღებულია სოფლის მეურნეობის მოწინავეების მიერ. ტერნოპოლის ოლქის მელნიცა-პოდოლსკის რაიონის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის მერგოლურმა ან. ვ. ა. დოლინმა უკანასკნელ ექვს წელიწადში 20 ჰექტარი ფართობის თვითონვე ჰექტარზე საშუალოდ მიიღო 153 ცენტნერი სიმინდის მარცვალს. 1960 წელს მან მოიყვანა 167 ცენტნერი სიმინდის მარცვალი ჰექტარზე.

იმავე ოლქის სკალატის რაიონის კარლ მარქსის სახელობის კოლმეურნეობის მერგოლურმა ან. ვ. ა. გ. გრიო-ნოვკომ შარშან 20 ჰექტარი ფართობის თვითონვე ჰექტარზე მიიღო 112,5 ცენტნერი სიმინდის მარცვალს. იმიერკარაბის ოლქში მუკაჩევის რაიონის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრმა ან. ვ. ა. დოლინმა 1960 წელს 15 ჰექტარი ფართობის თვითონვე ჰექტარზე მიიღო 115,3 ცენტნერი, ირშავის რაიონის კოლმეურნეობა „ახალი ცხოვრების“ წევრმა ან. ი. ი. პიტრამ — 120 ცენტნერი სიმინდის მარცვალი ჰექტარზე.

ირშავის რაიონის კოლმეურნეობაში „ახალი ცხოვრებისათვის“ (თავმჯდომარე ან. ვ. ა. ბილენცი) 193 ჰექტარი ფართობის თვითონვე ჰექტარზე მოყვანილია 62,4 ცენტნერი სიმინდის მარცვალს.

ირშავის რაიონში (რაიონის მდივანი ან. ვ. გ. გომი-კი) 1.050 ჰექტარი მთელი ნათესი ფართობის თვითონვე ჰექტარზე მიღებულია 50 ცენტნერი სიმინდის მარცვალს. ყირიმის ოლქში ან. ვ. ა. ხაჯალა, ჩერნოვიცის რაიონის 1 მასის სახელობის კოლმეურნეობის მუცხელური, მრავალი წელიწადი ზრდიდა იღებდა 70-90 ცენტნერი სიმინდის მარცვალს ჰექტარზე.

ხმელნიცის ოლქის გოროდის რაიონის კოლმეურნეობა „უკრაინას“ (თავმჯდომარე ან. ვ. ა. ტაჩიუკი) უკანასკნელი ოთხი წლის მანძილზე 460 ჰექტარი ფართობის თვითონვე ჰექტარზე მოჰყავდა 50 ცენტნერზე მეტი სიმინდი მარცვალს.

ასეთივე მაჩვენებლები აქვს ვოლოჩის რაიონის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობას (თავმჯდომარე ა. ი. ანდრიუკი).

ჩერკასის ოლქში ჩერკასის რაიონის საეკონომიკო კმ (ბ) სახელობის კოლმეურნეობა (თავმჯდომარე ან. ვ. ა. ხან-ლუა) 1960 წელს 55,4 ცენტნერი მოიყვანა 300 ჰექტარი ფართობის თვითონვე ჰექტარზე.

ჩერნოვიცის ოლქში მალაია დევიცის რაიონის ჩაბავეის სახელობის კოლმეურნეობის მერგოლურმა ან. ვ. ა. პლიუ